

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. kovo 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Įmonių perdavimas — Darbuotojų teisių apsauga — Direktyva 2001/23/EB — Darbo santykių perkėlimas perleidžiant pagal sutartį verslo dalį, kuri negali būti vertinama kaip jau esantis savarankiškas ūkio subjektas“

Byloje C-458/12

dėl 2012 m. rugsėjo 20 d. *Tribunale di Trento* (Italija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. spalio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Lorenzo Amatori ir kt.

prieš

Telecom Italia SpA,

Telecom Italia Information Technology Srl, anksčiau – *Shared Service Center Srl*,

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas) ir A. Prechal,

generalinis advokatas N. Wahl,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- L. Amatori ir kt., atstovaujamų *avvocato* R. Bolognesi,
- *Telecom Italia SpA* ir *Telecom Italia Information Technology Srl*, anksčiau – *Shared Service Center Srl*, atstovaujamų *avvocati* A. Maresca, R. Romei ir F. R. Boccia,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* L. D’Ascia,
- Europos Komisijos, atstovaujamos C. Cattabriga ir J. Enegren,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: italų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvos 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 98) 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktų išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant L. Amatori ir 74 kitų ieškovų ir atsakovių – *Telecom Italia SpA* (toliau – *Telecom Italia*) ir *Telecom Italia Information Technology Srl* (buvusi *Shared Service Center Srl*; toliau – TIIT) – ginčą dėl *Telecom Italia* įnašo įsteigus informatikos veiklos poskyrį „IT Operations“ (toliau – *IT Operations* poskyris) kvalifikavimo kaip „įmonės dalies perdavimo“ bendrovei TIIT.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyva 2001/23 panaikino ir pakeitė 1977 m. vasario 14 d. Tarybos direktyvą 77/187/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 61, p. 26), iš dalies pakeistą 1998 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 98/50/EB (OL L 201, p. 88).
- 4 Direktyvos 2001/23 3 konstatuojamojoje dalyje numatyta:
„Būtina garantuoti darbuotojų apsaugą pasikeitus darbdaviui, pirmiausia užtikrinant, kad būtų apsaugotos jų teisės.“
- 5 Šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatyta:
„a) Ši direktyva taikoma teisinio perdavimo arba susijungimo atveju perduodant įmonę, verslą arba įmonės ar verslo dalį kitam darbdaviui;
b) atsižvelgiant į a punktą ir kitas šio straipsnio nuostatas, šioje direktyvoje nustatytas perdavimas yra perdavimas išlaikant ūkio subjekto tapatybę, t. y. išlaikant organizuotą išteklių grupę, kurios tikslas yra ūkinė veikla, nepriklausomai nuo to, ar ta veikla yra pagrindinė ar pagalbinė.“
- 6 Minėtos direktyvos 3 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:
„Perdavėjo teisės ir pareigos, kylančios iš darbo sutarties arba darbo santykių, galiojančių perdavimo dieną, ryšium su perdavimu yra [perduodamos] perėmėjui.“
- 7 Tos pačios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies pirma ir ketvirta pastraipos suformuluotos taip:
„Jeigu įmonė, verslas arba įmonės ar verslo dalis išlaiko savo savarankiškumą, atstovų arba atstovavimo darbuotojams, kuriems turėjo įtakos perdavimas, statusas ir vaidmuo išlaikomas pagal tas pačias nuostatas ir tomis pačiomis sąlygomis, kurios iki perdavimo dienos buvo taikomos pagal įstatymą ir kitus teisės aktus arba sutartį, jeigu įvykdomos darbuotojų atstovavimo sukūrimui būtinos sąlygos.

<...>

Jeigu įmonė, verslas arba įmonės ar verslo dalis neišlaiko savo savarankiškumo, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kurios toliau užtikrintų tinkamą atstovavimą perduotiems darbuotojams, kuriems buvo atstovaujama iki perdavimo, tuo laikotarpiu, kuris reikalingas darbuotojų atstovavimui atnaujinti arba atstovams iš naujo paskirti pagal nacionalinės teisės aktus arba praktiką.“

- 8 Pagal Direktyvos 2001/23 8 straipsnį:

„Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių teisei taikyti arba priimti darbuotojams palankesnius įstatymus ir kitus teisės aktus arba skatinti ar leisti sudarinėti darbuotojams palankesnes kolektyvines sutartis arba susitarimus tarp socialinių partnerių.“

Italijos teisė

- 9 Civilinio kodekso 2112 straipsnio 1 ir 5 dalyse (redakcijos pagal 2003 m. rugsėjo 10 d. Įstatyminio dekreto Nr. 276/2003 dėl 2003 m. vasario 14 d. Įstatyme Nr. 30 numatytų įgaliojimų taikymo užimtumo srityje ir darbo rinkoje (*decreto legislativo n. 276 – Attuazione delle deleghe in materia di occupazione e mercato del lavoro, di cui alla legge 14 febbraio 2003, n. 30*; GURI Nr. 235, paprastasis priedas, 2003 m. spalio 9 d.; toliau – Civilinis kodeksas)), galiojusiose pagrindinės bylos aplinkybių metu, numatyta:

„1. Įmonės perdavimo atveju darbo santykiai tęsiasi su perėmėju <...>

<...>

5. Pagal šį straipsnį įmonės perdavimas yra bet koks sandoris, kai perdavimo pagal sutartį arba susijungimo atveju pasikeičia iki perdavimo įmonės siekiant pelno arba jo nesiekiant vykdytos ekonominės veiklos [kontrolė] ir kai perduodant išlaikoma tapatybė, neatsižvelgiant į teisinio veiksmo rūšį ar nuostatą, pagal kurią vykdomas perdavimas, įskaitant uzufukto ar įmonės nuomos atvejus. Šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos įmonės dalies, veiklos požiūriu laikytinos savarankišku organizuotos ūkinės veiklos padaliniu, kurį kaip tokį perdavimo momentu pripažino perdavėjas ir perėmėjas, perdavimui.“

- 10 Be to, iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šio 2112 straipsnio 5 dalies paskutiniame sakinyje (redakcija iki minėto įstatyminio dekreto) buvo numatyta:

„Šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos įmonės dalies, veiklos požiūriu laikytinos savarankišku organizuotos ūkinės veiklos padaliniu, kaip jis suprantamas pagal šią straipsnio dalį, kuris kaip toks egzistavo iki perdavimo ir perduodant išsaugo savo tapatybę.“

- 11 Be to, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą patikslinama, kad nesant „įmonės ar jos dalies perdavimo“, kaip tai suprantama pagal Civilinio kodekso 2112 straipsnio 5 dalį, darbdavio atliekamam darbo sutarčių perleidimui taikytinas to paties kodekso 1406 straipsnis. Šiame straipsnyje numatyta, kad tokiam perleidimui reikalingas darbuotojo sutikimas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 12 2010 m. vasario mėn. *Telecom Italia* atliko vidaus pertvarkymą.
- 13 Iki šio pertvarkymo *Telecom Italia* struktūroje buvo skyrius „Technology and Operations“, kurį sudarė keli departamentai, tarp kurių, be kita ko, poskyris „Information Technology“. Pastarasis buvo vientisas struktūrinis vienetas, kuris vykdė veiklą, susijusią su inovacijomis, projektavimu, įgyvendinimu, eksploatavimu, informatikos taikymu ir įvairios infrastruktūros eksploatavimu. Vykdydama minėtą

vidaus pertvarkymą *Telecom Italia* suskaidė šį poskyrį į dešimt poskyrių, tarp kurių yra „IT Operations“, „IT Governance“ ir „Engineering“. Poskyris „Engineering“ vykdė inovacijų ir projektavimo funkcijas.

- 14 Trys poskyriai, tarp kurių įgyvendinimo funkciją vykdantis „Software and test factory“, buvo prijungti prie poskyrio „IT Operations“.
- 15 Po to, kai buvo įkurtas poskyris „IT Operations“, darbuotojai, paskirti dirbti į poskyrį „Engineering“ ir padalinį „Software and test factory“, nenustojo bendradarbiauti tarpusavyje.
- 16 Be to, įkūrus poskyrį „IT Operations“ ir jį perdavus, padalinys „Software and test factory“ gaudavo specialių *Telecom Italia* nurodymų.
- 17 Tų pačių metų balandžio 28 d. *Telecom Italia* perdavė šį poskyrį savo dukterinei bendrovei TIIT kaip įnašą natūra į pastarosios kapitalą. Ieškovai pagrindinėje byloje, kurie dirbo šiame poskyryje, nors ir nedavė sutikimo, tęsė darbo santykius su perėmėja pagal Civilinio kodekso 2112 straipsnio 1 dalį.
- 18 Manydami, kad minėtas įnašas negalėjo būti kvalifikuojamas kaip įmonės dalies perdavimas, kaip tai suprantama pagal Civilinio kodekso 2112 straipsnio 5 dalį, ieškovai pagrindinėje byloje kreipėsi į darbo bylas nagrinėjantį *Tribunale di Trento* (Trento teismas) su prašymu pripažinti, kad santykiuose su jais negalima remtis šiuo perdavimu ir kad todėl jų darbo santykiai su *Telecom Italia* tęsiasi.
- 19 Ieškovai, grįsdami savo ieškinį, tvirtina, kad iki poskyrio „IT Operations“ perkėlimo į TIIT kapitalą, šis poskyris nebuvo savarankiškai veikiantis *Telecom Italia* struktūrinis vienetas. Be to, minėtas poskyris neegzistavo iki perdavimo. Maža to, didelė įtaka, kurią perdavėjas daro perėmėjui, taip pat neleidžia kvalifikuoti šio įnašo kaip įmonės dalies perdavimo.
- 20 Be to, po poskyrio „IT Operations“ kaip įnašo perdavimo TIIT ir toliau iš esmės dirbo bendrovei *Telecom Italia*.
- 21 Šiomis aplinkybėmis *Tribunale di Trento* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Europos Sąjungos teisės nuostatomis, susijusiomis su „dalies įmonės perdavimu“ (konkrečiai [Direktyvos 2001/23] 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktai kartu su [šios] direktyvos 3 straipsnio 1 dalimi), draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai Civilinio kodekso 2112 straipsnio 5 dalis, pagal kurią leidžiama perėmėjui iš perdavėjo perimti darbo santykius be perduotų darbuotojų sutikimo net ir tada, kai perduodama įmonės dalis iki perdavimo nebuvo savarankiškai veikiantis ūkinis vienetas, nors tokiu perleidžiant jį laikė perėmėjas ir perdavėjas?

2. Ar Europos Sąjungos teisės nuostatomis, susijusiomis su „dalies įmonės perdavimu“ (konkrečiai [Direktyvos 2001/23] 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktai kartu su [šios] direktyvos 3 straipsnio 1 dalimi) draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai Civilinio kodekso 2112 straipsnio 5 dalis, pagal kurią leidžiama perėmėjui iš perdavėjo perimti darbo santykius be perduotų darbuotojų sutikimo net ir tada, kai po perdavimo perdavėjas daro didelę įtaką perėmėjui dėl glaudžios sąsajos su juo ir verslo rizikos pasidalijimo?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 22 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad jais draudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos perėmėjui leidžiama iš perdavėjo perimti darbo santykius, jei ši įmonės dalis iki perdavimo nebuvo savarankiškai veikiantis ūkinis vienetas.

Dėl priimtinumų

- 23 *Telecom Italia* ir TIIT mano, kad pirmasis klausimas yra nepriimtinas, nes jame pateikiamas nepagrįstas teiginys, kad perduodamas poskyris turi iki perdavimo būti ūkinis vienetas. Iš tiesų, sąvoka „buvęs iki perdavimo“ nėra nei naujoje Civilinio kodekso 2112 straipsnio formuluotėje, nei Direktyvoje 2001/23, nei Teisingumo Teismo praktikoje.
- 24 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad šiuo prieštaravimu, tiek, kiek juo remiamasi Civilinio kodekso 2112 straipsniu, keliamas klausimas ne dėl pirmojo klausimo priimtumo, bet dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos.
- 25 Pagal SESV 267 straipsnio pirmą pastraipą Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti prejudicinį sprendimą dėl Sutarčių išaiškinimo ir dėl Sąjungos institucijų, įstaigų ar organų aktų galiojimo ir išaiškinimo, tačiau nacionalinės teisės aiškinimas nepriskirtinas jo jurisdikcijai.
- 26 Tačiau, priešingai, nei tvirtina *Telecom Italia* ir TIIT, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neprašo Teisingumo Teismo išaiškinti nacionalinės teisės, kurią jis pats išaiškino.
- 27 Be to, klausimas, ar sąvoka „buvęs iki perdavimo“ nėra įtvirtinta Direktyvoje 2001/23, neviršija Teisingumo Teismo jurisdikcijos, nes jis susijęs ne su pirmojo klausimo priimtumu, bet su šio klausimo esme (pagal analogiją žr. 2013 m. birželio 27 d. Sprendimo *VG Wort ir kt.*, C-457/11–C-460/11, 46 punktą).
- 28 Todėl iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis *Tribunale di Trento* pateiktas klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

- 29 Visų pirma reikia priminti, kad Direktyva 2001/23 taikoma kiekvienu atveju, kai sutartinių santykių pagrindu pasikeičia už įmonės veiklą atsakingas fizinis ar juridinis asmuo, kaip darbdavys prisiimantis išsipareigojimus įmonės darbuotojams (žr. 2011 m. sausio 20 d. Sprendimo *CLECE*, C-463/09, Rink. p. I-95, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 30 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nustatant, ar įvyko įmonės „perdavimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalį, lemiamas kriterijus yra tai, ar atitinkamas subjektas išsaugo savo tapatybę ir tada, kai jį perima naujas darbdavys (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2011 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Scattolon*, C-108/10, Rink. p. I-7491, 60 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 31 Šis perdavimas turi būti susijęs su bet koku stabilios struktūros ūkio vienetu, kurio veikla neapsiriboja nustatytų darbų atlikimu. Toks subjektas yra bet kokia organizuota asmenų ir kitų išteklių grupė, leidžianti vykdyti ūkinę veiklą, kuri siekia tam tikro tikslo ir yra pakankamos struktūros ir savarankiška

(žr. 1998 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Hernández Vidal ir kt.*, C-127/96, C-229/96 ir C-74/97, Rink. p. I-8179, 26 ir 27 punktus; 2007 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Jouini ir kt.*, C-458/05, Rink. p. I-7301, 31 punktą ir minėto Sprendimo *Scattolon* 42 punktą).

- 32 Iš to išaiškėja, kad šios direktyvos taikymo tikslais nagrinėjamas ūkio subjektas privalo, be kita ko, iki perdavimo pakankamai savarankiškai veikti, nes savarankiškumo sąvoka reiškia įgaliojimus, suteiktus už atitinkamą darbuotojų grupę atsakingiems asmenims, santykinai laisvai ir nepriklausomai organizuoti darbą tokios grupės viduje, būtent duoti nurodymus ir paskirstyti užduotis pavaldiems tokios grupės darbuotojams, tiesiogiai į tai nesikišant kitiems darbdavio padaliniais (minėto Sprendimo *Scattolon* 51 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).
- 33 Šią išvadą patvirtina Direktyvos 2001/23 6 straipsnio 1 dalies pirma ir ketvirta pastraipos, susijusios su darbuotojų atstovavimu, pagal kurias ši direktyva taikytina visiems perdavimams, atitinkantiems šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje skelbiamas sąlygas, nesvarbu, ar perduotas ūkio subjektas išsaugo savo savarankiškumą perėmėjo struktūroje, ar jo neišlaiko (šiuo klausimu žr. 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Klarenberg*, C-466/07, Rink. p. I-803, 50 punktą).
- 34 Iš tiesų, tai, kad šio 6 straipsnio 1 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose vartojama sąvoka „išsaugo“, reiškia, kad perleisto subjekto savarankiškumas turi egzistuoti iki perdavimo.
- 35 Taigi, jei pagrindinėje byloje paaiškėtų, kad veiklos požiūriu perduotas subjektas iki perdavimo buvo nepakankamai savarankiškas, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šis perdavimas nepatenka į Direktyvos 2001/23 taikymo sritį. Tokiomis aplinkybėmis nėra pareigos pagal šią direktyvą apsaugoti perleistų darbuotojų teisių.
- 36 Atsižvelgiant į tai, minėta direktyva neturi būti aiškinama kaip draudžianti valstybei narei numatyti tokią darbuotojų teisių apsaugą esant ankstesniame šio sprendimo punkte nurodytai situacijai.
- 37 Tos pačios direktyvos 3 konstatuojamoje dalyje skelbiama, kad nuostatos, būtinos siekiant apsaugoti darbuotojus pasikeitus įmonės savininkui, pirmiausia užtikrinant, kad būtų apsaugotos jų teisės.
- 38 Taigi, minėta konstatuojamąja dalimi pabrėžiama rizika, kuri darbuotojų teisių apsaugai kyla dėl įmonės savininko pasikeitimo, ir būtinybė apsaugoti darbuotojus nuo tokios rizikos priimant tinkamas nuostatas.
- 39 Todėl vien perduoto subjekto funkcinio savarankiškumo nebuvimas savaime neturėtų sudaryti kliūčių tam, kad valstybė narė savo vidaus teisėje užtikrintų darbuotojų teisių apsaugą pasikeitus darbdaviui.
- 40 Šią išvadą patvirtina Direktyvos 2001/23 8 straipsnis, kuriame numatyta, kad ji nepažeidžia valstybių narių teisės taikyti arba priimti darbuotojams palankesnius įstatymus ir kitus teisės aktus.
- 41 Minėta direktyva siekiama tik iš dalies suderinti nagrinėjamą sritį ir ja stengiamasi ne įtvirtinti vienodą apsaugos lygį pagal bendrus kriterijus visoje Sąjungoje, bet užtikrinti, kad suinteresuotasis darbuotojas būtų apsaugotas esant santykiams su perėmėju taip, kaip ir buvo apsaugotas esant santykiams su perdavėju pagal atitinkamos valstybės narės teisės nuostatas (šiuo klausimu žr. 1992 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Watson Rask ir Christensen*, C-209/91, Rink. p. I-5755, 27 punktą ir 2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Martin ir kt.*, C-4/01, Rink. p. I-12859, 41 punktą).
- 42 Atsižvelgiant į visus prieš tai nurodytus samprotavimus, į pateiktą pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos perduodant įmonės dalį perėmėjui leidžiama iš perdavėjo perimti darbo santykius, jei ši įmonės dalis iki perdavimo nebuvo savarankiškai veikiantis ūkinis vienetas.

Dėl antrojo klausimo

- 43 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės norėtų sužinoti, ar Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad jais draudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos perėmėjui leidžiama iš perdavėjo perimti darbo santykius, kai po nagrinėjamos įmonės dalies perdavimo perdavėjas daro didelę įtaką perėmėjui.

Dėl priimtimumo

- 44 *Telecom Italia* ir TIIT mano, kad antrasis klausimas yra nepriimtinas, nes juo reikalaujama įvertinti faktines aplinkybes.
- 45 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo pateiktas klausimas, ar Direktyva 2001/23 taip pat taikoma ir tuo atveju, kai po įmonės dalies perdavimo perdavėjas daro didelę įtaką perėmėjui, susijęs su šios direktyvos ir dėl to su Sąjungos teisės aiškinimu.
- 46 Kadangi, remiantis SESV 267 straipsnio pirma pastraipa, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti prejudicinį sprendimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, antrasis *Tribunale di Trento* pateiktas klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

- 47 Visų pirma, iš jokios Direktyvos 2001/23 nuostatos neišplaukia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė, kad perėmėjo nepriklausomumas nuo perleidėjo lemia šios direktyvos taikymą.
- 48 Be to, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas prieš tai yra nusprendęs, kad Direktyva 77/187, iš dalies pakeista Direktyva 98/50, kurią iš esmės panaikino ir pakeitė Direktyva 2001/23, siekiama reglamentuoti bet kokią darbdavio teisinio statuso pasikeitimą, jei visos kitos joje skelbiamos sąlygos yra įvykdytos, ir todėl gali būti taikoma dviejų tos pačios grupės dukterinių bendrovių, kurios yra atskiri juridiniai asmenys, iš kurių kiekvienas susaistytas konkrečiais darbo santykiais su savo darbuotojais, tarpusavio perdavimams. Aplinkybė, kad nagrinėjamos bendrovės turi ne tik tuos pačius savininkus, bet ir tuos pačius valdymo organus bei patalpas ir kad jos vykdo tą pačią veiklą, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės (1999 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Allen ir kt.*, C-234/98, Rink. p. I-8643, 17 punktas).
- 49 Niekas nepateisina to, kad, norint taikyti minėtą direktyvą, patronuojančiosios bendrovės ir jos dukterinių bendrovių veiksmų vieningumas rinkoje neleidžia formaliai atskirti šių bendrovių, kurios turi savarankišką teisinį subjektiškumą. Iš tiesų toks sprendimas, kuris lemtų tos pačios grupės bendrovių tarpusavio perdavimų neįtraukimą į direktyvos taikymo sritį, konkrečiai prieštarautų pastarosios tikslui užtikrinti, kiek įmanoma, darbuotojų teisių apsaugą darbdavio pasikeitimo atveju, jiems leidžiant dirbti pas naująjį darbdavį tokiomis pačiomis sąlygomis, dėl kurių buvo sutarta su perdavėju (minėto Sprendimo *Allen ir kt.* 20 punktas).
- 50 Todėl, esant tokiai situacijai, kokia yra pagrindinėje byloje, kai perduodanti įmonė perėmėjui daro didelę įtaką dėl glaudžios sąsajos su juo ir verslo rizikos pasidalijimo, savaime neturėtų sudaryti kliūčių taikyti Direktyvą 2001/23.
- 51 Galiausiai, kitoks aiškinimas leistų lengvai apeiti šia direktyva siekiamą tikslą, kuris, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, yra užtikrinti su ūkio subjektu susijusių darbo santykių tęstinumą, neatsižvelgiant į savininko pasikeitimą (minėto Sprendimo *Klarenberg* 40 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

- 52 Atsižvelgiant į visus nurodytus samprotavimus, į pateiktą antrąją klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos perėmėjui leidžiama iš perdavėjo perimti darbo santykius, kai po nagrinėjamos įmonės dalies perdavimo perdavėjas daro didelę įtaką perėmėjui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 53 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvos 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos perduodant įmonės dalį perėmėjui leidžiama iš perdavėjo perimti darbo santykius, jei ši įmonės dalis iki perdavimo nebuvo savarankiškai veikiantis ūkinis vienetas.**
- 2. Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos perėmėjui leidžiama iš perdavėjo perimti darbo santykius, kai po nagrinėjamos įmonės dalies perdavimo perdavėjas daro didelę įtaką perėmėjui.**

Parašai.